

”آپ پُوروڄون سين سرُو آتمائون ڪي آشائين“

آج گريٽ گريٽ گرڻڊ فادر آڀني ساري ونساولي سين مل رهي هئ. ڪتني بڙي ونساولي هئ. اسڪو آپ سڀ ڄاڻي هو. آپ سڀي ان ونساولي ڪي آڌي فائونڊيشن هو وا ونساولي ڪي ور ڪي ڪي مڻل ٿنا هو. آپ لوڳون دواران ونساولي ڪئي ورڌي ڪو پاتي هئ. يهه سڀ راز آڇي طرح ڄاڻي هونان! ڪسي پي آتما ڪو ديڪتي هو وا سمپر ڪر آڌي هو تو يهه سمرتي ۾ آتا هئ ڪ سرُو آتمائون ڪي هر پُوروڄ هئ وا ساري ور ڪي ڪي شاخائين، اُپشاخائين، سڀي مڻل آڌار هئ آرڻات فائونڊيشن هئ. يهه سمرتي سڌا اِمرج روپ ۾ رهي هئ؟ اِس سريشت سمرتي سين ستنه هين سمرت سوروپ هو هين ڄاڻي. اَگر ٿنا آرڻات مڻل فائونڊيشن ڪمزور هوتا هئ تو سارا ور ڪي ڪمزور بن جاتا هئ. ٿنا شڪتيشالي هئ تو ور ڪي پي شڪتيشالي هئ. ساري ور ڪي ڪي هر پتي ڪا سنڀڌ ٻيچ ڪي سات سات ٿنا سين پي هوتا هئ. ٻيچ ڪي شڪتي ٿنا دواران هين شاخائون، اُپشاخائون ڪو پهونچتي هئ. تو آڇ آپڪي سرُو ونساولي ڪو آپ پُوروڄون دواران وا مڻل آڌار دواران ڪوئي شڪتي چاهيئي؟ سرُو آتمائين آپ پُوروڄون ڪو ڪس آشائون سين ياد ڪر رهي هئ؟ ڪوئي شپ چاهنا آپ ماسٽر ڊاٽا، ورداٽائون دواران چاهي هئ؟ سرُو آتمائون ڪي آرڻات آڀني بيحد ڪي ونساولي ڪي شپ سنڪلپ وا اِڇائون ڪو ڄاڻي هو؟

آڇ سرُو آتمائون ڪا ايڪ هين آواز سُنڀي ۾ آ رها هئ. سڀيڪا ايڪ هين آواز هئ، دو گهري ڪي ليئي پي سڪ اوڙ چئن سين جينا چاهي هئ. بي چئن هئ. سمپتي اوڙ ساڌن هوتي هوئي پي سڪ اوڙ چئن ڪي نيند آنڪون ۾ نهين هئ. آڇ ڪلهه مڃارڻي سڇي سڪ اوڙ شانتي ڪي وا سڇي خوشي ڪي پياسي هوني ڪي ڪارڻ راستا ڏونڊ رهي هئ. اُنڪ اَلپڪال ڪي راستي اُنڀو ڪرتي، ستنشتا نه ملني ڪي ڪارڻ آب ڌيري ڌيري اُن اُنڪ راستون سين لوٽ رهي هئ، يهه پي نهين، يهه پي نهين. آب نيتي نيتي ڪي اُنڀو ۾ آ رهي هئ. آڀي ”صحيح راستا ڪڇ اوڙ هئ“ اُنسي اُنڀوتي ڪرني لڳي هئ. اُنسي سمير ۾ آپ پُوروڄون ڪا ڪاريه هئ، اُنسي آتمائون ڪو شمع بن راستا ڏکنا. اِمرجوتي بن اُنڌڪار سين ڦڪاڻي ۾ لانا. اُنسي سنڪلپ آڌي هئ؟ يهه سمرتي رهي هئ ڪ هر پُوروڄ آتمائين سرُو ونساولي ڪي آڳي جو ڪرينگي وو هين ساري ونساولي تڪ پهونچتا هئ؟ آپ پُوروڄون ڪي ورتي وشو ڪي واتاوڙ ڪو پريورتن ڪرني والي هئ. آپ پُوروڄون ڪي درشتي سرُو ونساولي ڪو بردرهڊ ڪي سمرتي دلاني والي هئ. آپ پُوروڄون ڪي باپ ڪي سمرتي، سرُو ونساولي ڪو سمرتي دلائينگي ڪ همارا باپ آيا هئ. آپ پُوروڄون ڪي سريشت ڪرم ونساولي ڪو سريشت چريتر آرڻات چريتر نرماڻ ڪي شپ آشا اُتپن ڪرينگي.

سڀيڪي نظر آپ پُوروڄون ڪو ڏونڊ رهي هئ. آب بيحد ڪي سمرتي سوروپ بنو. تو حد ڪي وئرت باتين ستنه هين سمايت هو ڄاڻي. اِتي ور ڪي ڪي حساب سين ٻيچ ڪي سات ٿنا پي اوڀر اونچا هئ. ڊئريڪٽ ٻيچ اوڙ مڪيه دو پتي، ترمورتي ڪي سات سمپ ڪي سنڀڌ والي ٿنا هو. ڪتني اونچي اِستيج هو گئي. اِسي اونچي اِستيج ۾ اِستت رهو تو حد ڪي باتين ڪيا اُنڀو هونگي! ٻچپن ڪي اَليلي پن ڪي باتين اُنڀو هونگي. آڀني بيحد ڪي بزرگ پن ۾ آڻو. تو سڌا سرُو اُنڀوي مورت هو ڄاڻي. جو بيحد ڪي پُوروڄون ڪا آڪيويشن هئ، اسڪو سڌا سمرتي ۾ رکو، آب ڪتنا ڪاريه رها هوتا هئ؟ سڌا يهه سمرتي ۾ رکو. ليڪن يهه سارا ڪاريه سهج سمپن

ڪٿي هونگا؟ جيئي آڳي رچنا سائنس والي، وستار ڪو سار ۾ سما ۾ رهي هئي. اتي سوکير اڏر شڪتياڻي ساڌن بنا رهي هئي. جس سين سميه، سمپتي اڏر شستن ڪم سين ڪم خرچ هو. پهلي وٺاش ڪي ڪاريه ۾ ڪٽني بڙي سٺا، ڪٽني شستن اڏر سميه لڳتا ٿا. اڏر آب وستار ڪو سار ۾ ليا هئي نان! اٽسي ماسٽر رچنا بن استاپنا ڪي ڪاريه ۾ اٽسي هين سوکير دواران نمت، استول ساڌن ڪاريه ۾ لڳاڻو. نهين تو استول ساڌنون ڪي وستار ۾ سوکير شڪتي گپت هو جاتي هئي. استول ساڌن ڪا وستار، جيئي وريه ڪا وستار بيج ڪو چا ديتا هئي، وٽسي سوکير شڪتي ڪي پرسيتيج گپت هو جاتي هئي. آپ پوروج آتمائون ڪي آلوڪتا ”سوکير شڪتي“ هئي. جو سپ انيو ڪرين ڪ پوروجون دواران ڪوئي وشيش شڪتي اٿين هو رهي هئي. ونساولي، آپ آتمائون دواران ڪوئي نوينتا چاهتي هئي. ساڌنون ڪي شڪتي، واڻي ڪي شڪتي يه تو سڀي پاس هئي. ليڪن اپراپت شڪتي ڪوٺسي هئي؟ وه هئي سريشت سنڪلپ شڪتي، شپ ورتي ڪي شڪتي. سنيهه اڏر سهيوگ ڪي درشتي يه ڪسڪي پاس نهين هئي. تو هي پوروج آتمائين! اپني ونساولي ڪي پراپتي ڪي آشائون ڪي ديڪ جلاءِ يثارت منزل تڪ لاڻو. سمجها ڪيا ڪرنا هئي؟ جو لوگ ڪرتي هئي وه ڪيئا تو ڪيا ڪيئا. آپ تو آلاه لوگ هو، نياري لوگ هو. اڀي واڻي ڪي بامبس ڦٽنڪتي هو ليڪن يه پي بيبي بامبس هئي. اڀي پراپتي ڪي انيوتي ڪي بامبس چلاڻو. جو سيڏا جيون پريورتن ڪر دي. دماغ تڪ تير لڳائي هئي، دل ڪا تير نهين لڳايا هئي.

آڳي ڪيا ڪرنا هئي، يه پلٽن تو دينا پرينا نان. اڀي مڪ ڪا آواز نڪلتا هئي ڪ اڇا ڪاريه ڪر رهي هئي. ليڪن دل سين آواز نڪلي ڪ ”يهي ايڪ مارگ هئي“. مڪ ڪا سوڏا ڪرني والي بهت هوتي هئي دل ڪا سوڏا ڪرني والي ڪونٽون ۾ ڪوئي هوتي هئي. ليڪن آپ سڀي دلوا ڪي بچي هو، دل سين سوڏا ڪراني والي هو. تو آب ڪيا ڪريني؟ اٽسا شڪتياڻي شيوا ڪا چڪر چلاڻو جو سرو آتمائين اپني پوروجون ڪو پهچان، پراپتي ڪي اڌڪار ڪو پراپت ڪر لي. ڪچ سٺا، اڇا سٺا، اسڪي بدلي، ڪچ ملا اٽسي انيوتي ڪرين. سمجها؟ سٺا اڇا هئي نهين، بناتي اڇا هئي. ڪم خرچا، ڪم شڪتي، ڪم سميه اس وڌي سين سڏي سورپ بنو.

پنجاب ڪا زور هئي نان؟ پنجاب ڪو ڪيا بنائيني اٽسي ڪچ نوينتا ڪرڪي ڊڪاڻو، انيو ڪرانا ارڻات وارث بنانا. اڇا سٺي والي، اڇا اڇا ڪهني والي، وه هو گئي پرچا. آب چاهيئي وارث ڪوالت. ايڪ وارث ڪي پيچي پرچا تو آپيهين آجائين. پنجاب ڪيا ڪرينا؟ ڪٽانتي نهين بدتي تو ڪوالت تو نڪال سڪتي هو. ڪيا ڪريني؟ اڀي وارث ڪوالت ڇارون اڏر ڪم هئي. تو پنجاب اسر نمبرون هو جاڻو. ڪوئي ڪٽانتي ۾ نمبرون تو ڪوئي ڪوالت ۾ نمبرون هو جاڻو. سمجها! پنجاب والي ڪيا ڪريني؟ ڪوالت والا ايڪ، اڏر ڪٽانتي ڪٽني هونگي؟ ڪيونڪ ايڪ ڪوالت والا ڪٽانتي ڪو سته هين لي آتا هئي. انڪي نام سين آپڪا ڪام هو جائينگا. يه تو سهج هئي نان؟ اڇا.

آج پنجاب اڏر مڌوبن ڪا ٿرن هئي. پنجاب والي سڀو مڌوبن ۾ آڪر سريندر ڪرائينگي. پنجاب سين نديان نڪلينگي اڏر سمائينگي ڪهان؟ مڌوبن هئي هين ساگر ڪا ڪنا. تو پنجاب اڏر مڌوبن ڪا ميل هو ڪيا. وشيش ٿرن پنجاب ڪا هئي اس ليئي پنجاب ڪو ڪه رهي هئي. باقي تو سڀ آگي نان اسر. مڌوبن ۾ تو سڀ آگي. سڀو ڪسڙ سمانا هئي؟ مڌوبن ۾ نان! اڇا. ڇارون اور ڪي سرو پوروج آتمائون ڪو، سڌا سرو ڪي آشائين سڌا ڪال ڪي ليئي پورڻ

ڪرني والي، اپراپت آتمائون ڪو پراپتي ڪي انچلي ڪي انپوتي ڪراني والي، سرو ڪو انيڪ راستون سين نڪال ايڪ راستي پر لاني والي، ائسي سرو آتمائون ڪي موڻ آڌار، سدا سرو ڪو ايڪ باپ ڪي اڌڪاري بناني والي ائسي سريشت پوروچ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي. سنا تو بهت هئ، آب و شيشنا هئ سوروپ بن سوروپ بنانا. جتنا سيم سرو پراپتي سوروپ هونگي اتنا سرو ڪو پراپتي سوروپ بنا سڪينگي. آڄ ڪلهه سرو آتمائين پاني چاهتي هئ، نه ڪ سنا. جب پاء ليتي هئ تب هين خوشي سين يهه گيت گائينگي ڪ ”پانا ٿا سو پا ليئا“. جيئي آپ لوگ يهه خوشي ڪا گيت گاتي هو نان! ”پا ليئا“. ائسي انيڪ آتمائين پي يهه خوشي ڪا گيت گائينگي. ورتمان سميه آتمائون ڪو آوشيڪتا يهي هئ، جو آوشيڪتا هئ اسي ڪو پورڻ ڪرنا يهه آپ سريشت آتمائون ڪا ڪرتويه هئ. اسي ڪرتويه ۾ سدا انپووي موڙت انپو ڪراتي چلو. يهي چاهتي هئ نان؟ اسي چاهنا ڪو پورڻ ڪرني والي اڙتات سرو ڪو ترپت آتما بناني والي. تو سدا ترپت آتما هو؟ سدا سرو خزانون سين سمپن هونگي وهي ترپت هونگا وهي اوڙون ڪو پي ضرور دينگا. تو سدا پراپتي سوروپ ڪي نشي اوڙ خوشي ۾ رهو، يهي سنگر يگ ڪي جيون ڪي و شيشنا هئ. باپ ڪو پايا اڙتات سنگر يگ ڪا پر تڪيه ڦل پايا. پر تڪيه ڦل هئ، سرو پراپتي. اسي استتي سين سرو سڌي هو جائينگي. مڌوبن نواسي پائي بهنون ڪي ساڻ:- مڌوبن نواسي اتني خوش نصيب هو جو سڀ ديڪ ڪر خوش هو رهي هئ. اتني اپني تقدير ڪو جانتي هو نان! ڪتني تقدير وان هو جو سدا ساگر ڪي ڪنني پر رهي هو. سدا استول ۾ پي باپ اوڙ سريشت آتمائون ڪا ساڻ هئ تو ڪتيا بڙا پاڳيه هو گيا! تو سدا اپني پاڳيه ڪي گڻ گاتي رهي هو؟ بس يهي گڻ گاتي اوڙ خوشي ڪي جهولي ۾ جهولتي رهو. مڌوبن نواسي اڙتات ”سدا مڌو ڪي سمان ميني“ تو سدا مڪ مينا رهنا اوڙ سرو ڪا مڪ مينا ڪرني والي. ساگر ڪي ڪنني پر رهي والي هولي هنس هو. هنس ڪيا ڪرتي هئ؟ سدا موتي چڱتي هئ. ڪنڪڙ ڪو ديڪتي نهين، رتنون ڪو ديڪتي هئ. تو سڀي رتنون ڪو گرهل ڪرني والي هو نان! مهان تيرت استان پر رهي والي مهان آتمائين هو. تو يهه مهاتمائون ڪا گروپ هو گيا نان! مهاتما اڙتات مهان وستو ڪو ديڪي. تو مهان وستو ڪوئسي هئ؟ (آتما) تو مهاتما ڪي نظر ڪهان جائينگي؟ مهان وستو پر. تو سدا مهان ديڪني والي، مهان بولني والي اوڙ مهان ڪرم ڪرني والي، اسڪو ڪها جاتا هئ، ”مهاتما“. تو پانڊو سڀي مهاتما هو! باپ دادا ڪي سڀ سين زياده آشائين ڪسپر هئ؟ مڌوبن نواسيون ۾. مڌوبن والون ڪو آشائون ڪي ديڪ جڳاني آتي هئ نان؟ تو سدا مڌوبن ۾ ديوالي هئ نان! سدا شپ آشائون ڪي ديڪ جڳ رهي هئ تو روز ديپاولي هو گئي. تو مڌوبن ۾ ڪيي انڌڪار هو نهين سڪتا! مڌوبن والي ماسٽر سڪيڪ هو. آپ سڪائو، نه سڪائو ليڪن آپڪا هر ڪرم هرايڪ آتما ڪو سڪيا ديتا رهتا هئ. چاهي ساڌارڻ پي ڪرينگي تو پي سڪ ڪر جاتي هئ اوڙ سريشت ڪرتي هو تو پي سڪ ڪر جاتي هئ. سڪيا ديتي نهين هو ليڪن مڌوبن نواسي بننا اڙتات ماسٽر سڪيڪ بننا. تو سدا ياد ڪو ڪ ”مئن ماسٽر سڪيڪ هون“ تو هر ڪرم، هر بول سڪيا ديني والا هو. آپ لوگون ڪو خاص تخت پر بئڻ ڪر سڪاني ڪي ضرور نهين. چلتي ڦرتي سڪيڪ هو. جيئي آڄ ڪلهه چلتي ڦرتي لئبريري هوتي هئ نان! تو آپ چلتي ڦرتي ماسٽر سڪيڪ هو. آپڪا اسڪول اچا هئ نان! تو سدا اپني سامني استودنت ڪو ديڪو، اڪيلي نهين هو، سدا استودنت ڪي سامني هو. سدا استدي ڪر پي رهي هو اوڙ ڪرا پي رهي هو. يوگيه سڪيڪ ڪي پي استودنت ڪي آگي اڪيلي نهين هونگي، ائينشن رڪينگي. آپ سوتي هو، اونتي هو، چلتي هو،

کاتي هو، هر سميه سمجهو، هر بڙي کاليچ ۾ بڻي هئ، استودنٽ دیک رهي هئ، تو وندر فل سيڪ هو گئي نان.

آپ سيڪي ڪيا مهما ڪرين؟ مڌوبن والون ڪي جو پي مهما هئ وه سڀ هئ. اُٿسي مهان سمجهتي هوئي سدا چلو. باپ جتني مهما ڪرينگي اتني ڦر نپاني پي پرينگي. تو نپاني ۾ پي هوشيار هو نان! مڌوبن ڪا نقشا ساري وشو ۾ چلا جاتا هئ. سيڪي ٻڌي ۾ سدا ڪيا ياد رهتا هئ؟ مڌوبن ۾ ڪيا هو رها هئ. تو سرو ڪي ٻڌي ۾ سمرتي سورپ هو. مڌوبن نواسي هرايڪ لائيت، مائيت ڪا گولا بنو. تو لائيت اوڙ مائيت ڪي اندر سير هين سڀي آڪرشت هوڪر آئينگي. اُپي تو باپ ڪا ڪرتويه چل رها هئ، اُسڪي ڪارڻ باپ ڪي بنبي والي بچي سهج هين اُنيو ڪر رهي هئ اوڙ ڪرتي رهينگي. آپڪا ڪرتويه اُپي گپت هئ. آپ سڀي اُپني شڪتي سورپ سين وايومنڊل بنائو. يه تو ڊراما اُنوسار هونا هين هئ، ٻڌنا هين هئ، چلنا هين هئ اس ليئي چلاني والا چلا رها هئ ليڪن اُپي اُٿسي فالو فادر ڪرو. اُپي هر آتما شڪتي سورپ هو جائي. جسڪي پي سمپر ڪ ۾ آتي هو وهه اُلوڪتا ڪا اُنيو ڪري. اُپي وهه پارٽ چلنا هئ. سُنايا نان، اُپي اُچا اُچا ڪهتي هئ، ليڪن اُچا بننا هئ يه پريڙا نهين مل رهي هئ. اُسڪا ايڪ هين سادن هئ، سنڱت روپ ۾ جوالا سورپ بنو. ايڪ ايڪ چئن لائيت هائوس بنو. شيواداري هو، سنيهي هو، ايڪ ٻل ايڪ پروسا والي هو، يه تو سڀ نيڪ هئ، ليڪن ماسٽر سرو شڪتيوان ڪي استيج، استيج پر آجائي تو سڀ آپڪي آگي پراوني ڪي سمان چڪر لڳائي لڳ جائين. اُپي صرف باپ شمع ڪي آڪرشت هئ اوڙ سرو شمع پي آڪرشت هو جائي تو ڪيا هونگا؟ شمع تو هو ليڪن اُپي استيج پر نهين آئي هو. استيج پر آڻو تو ديو آيو والي ڪٿي آپڪي پيچي پيچي دڙڙتي هئ. آپ لوگون ڪو جاني ڪي اوشيڪتا نهين پرينگي، وه سير آڪر ڪهينگي جي حضور، ڪوئي شيوا!

اُپي لاڏلي بچي بني هو، اسر تو نيڪ، بچي اوڙ باپ ڪي سات لاڏڪوڙ ۾ سنڀنڌ نپاني ۾ نيڪ هو ليڪن اب ماسٽر سيڪ بن ڪر، ماسٽر سنڱرو بن ڪر استيج پر آڻو. اُپي يه دو پارٽ رهي هوئي هئ. سمجها اُچا. مڌوبن نواسيون ڪو باپ دادا سدا وشيش آتما ڪي روپ ۾ ديڪتي هئ. سدا باپ ڪي آشائون ڪي ديو مڌوبن نواسي هئ. سڀي سنڱت تو سدا هو نان؟ سنڱت رها اوڙون سنڱت ڪرنا يهي آپ سيڪا سدا ڪا سلوگن هو. سدا آپڪي بورڊ پر ڪوئسا سلوگن لکا هئ؟ سنڱت رها پي هئ اوڙ ڪرنا پي هئ. اُسي سرٿيفڪيٽ والي، پوشيه ۾ پي راجيه پاڳيه ڪا سرٿيفڪيٽ لي لينگي. تو مڌوبن والون نين يه سرٿيفڪيٽ تو ليئا هئ نان. سدا امبرت ويلي اس سلوگن ڪو سمرتي ۾ لاڻو. جئسي بورڊ پر سلوگن لکتي هو وئسي سدا اُپني مستڪ ڪي بورڊ پر يه سلوگن دڙڙاڻو. تو سڀي سنڱت مورتبان هو جائينگي؟ اُچا.

وردان - پريورتن هڪتي دواران سرو ڪي شڪريا ڪي پاتر بنبي والي وگهن جيت پو

يڌي آپڪا ڪوئي آپڪار ڪري تو آپ ايڪ سيڪنڊ ۾ آپڪار ڪو آپڪار ۾ پريورتن ڪر دو، ڪوئي اُپني سنسڪار سُپاءُ ڪي روپ ۾ پريڪيا بن ڪر سامني آئي تو آپ ايڪ ڪي سمرتي سين اُٿسي آتما ڪي پرت پي رحمدل ڪي سريشت سنسڪار سُپاءُ ڌارڻ ڪر لو، ڪوئي ديهه ڌاري درشتي سين سامني آئي تو اُنڪي درشتي ڪو آتمڪ درشتي ۾ پريورتن ڪر لو، اُٿسي پريورتن ڪرني ڪي يڪتي آجائي تو وگهن جيت بن جائينگي. ڦر سمپر ڪ ۾ آني والي سرو آتمائين آپڪا شڪريا مانينگي.

سلوگن - اُنيوون ڪا سورپ بن جائو تو چهرې سين خوشنميهي ڪي جهلڪ ڊڪائي دينگي.